Dosarul nr. 4r-1101/25 Judecătoria Hâncești (sediul Ialoveni)
4-25012681-02-4r-27032025 Judecător Svetlana BUBUIOC

D E C I Z I E
în numele Legii

22 iulie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Silvia CECAN
Judecători Denis BĂBĂLĂU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către contravenientul URSU Igor, împotriva Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 5r-13/2025 din 13 martie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 423610 din 19 septembrie 2024, în privința lui **URSU Igor** în temeiul art.85 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 31.01.2025 până la 13.03.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 27.03.2025 până la 22.07.2025;
Procedura de notificare a părților a fost legal executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 19.09.2024 de către agentul constatator din cadrul IP Ialoveni, ROTARU Sergiu a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenția prevăzută de art.85 alin.(1) Cod contravențional, în privința cet.URSU Igor, care la data de 19.09.2024 la ora 01:00 în or.Ialoveni a consumat droguri fără prescripția medicului, fiind sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalent a 1500 lei..

La 27.01.2025 URSU Igor a depus contestație împotriva procesului verbal și deciziei din 19.09.2024, invocând că nu este de acord din motiv că fapta descrisă nu a avut loc și nu a fost demonstrate prin probe. Totodată a menționat că nu este consumator de droguri, iar agentul constatator fără careva expertiză nu putea să constate că el a consumat droguri. A menționat că a aflat despre proces verbal de la executorul judecătoresc. A solicitat repunerea în termen a contestației, cu admiterea și anularea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 5r-13/2025 din 13 martie 2025* a fost respinsă cererea lui URSU Igor cu privire la repunerea în termenul de atac a contestației.

Contestația depusă de URSU Igor, a fost respinsă ca fiind depusă peste termen.

Procesul verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din cadrul IP Ialoveni, ROTARU Sergiu din 19.09.2024, întocmite în privința lui URSU Igor în baza art.85 alin.(1) Cod contravențional, a fost menținut fără modificări.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, contravenientul URSU Igor, a declarat recurs*, *prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 5r-13/2025 din 13 martie 2025 cu rejudecarea cauzei și anularea procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 423610 din 19 septembrie 2024 și cu cu încetarea procesul contravențional în privința sa pe motivul lipsei faptei contravenționale.*

În motivarea recursului recurentul a menționat că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 423610, i se impută faptul că, la data de 19.09.2024 ora 01.00 în or. Ialoveni, fără a se indica strada, cet. URSU Igor la 18.09.2024 a consumat droguri fără prescripția medicului, incriminându-i-se comiterea contravenției prevăzute de art.85 alin.(1) Cod contravențional. Conform pct.10 la rubrica mijloace tehnice, inclusiv din categoria celor certificate, nu s-a indicat nimic, la fel nici la rubrica 11, anexe nu este indicat nimic.

Consideră, că tratamentul care l-a primit din partea ofițerului menționat, a periclitat şi dreptul fundamental de care dispune fiecare cetățean al Republicii Moldova şi anume egalitatea prevăzut la art.16 din Constituția, respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului. Toți cetățenii Republicii Moldova sânt egali în fața legii şi a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială. Or, conform prevederilor art.425 alin.(1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Conform art.425 alin.(2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Reține recurentul că probatoriul pe care își întemeiază pretențiile agentul constatator nu înțelege din ce ar fi întemeiat, atât timp cât fapta nu a fost exercitată de către el.

Consideră, că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție şi pornirea procesului contravențional agentul constatator urma să identifice fapta în baza probelor pertinente, prezumția de nevinovatei este o garanție existenta şi în domeniul contravențional, Curtea Europeana a Drepturilor Omului, în interpretarea art.6 alin.(1) CEDO (dreptul la un proces echitabil) a statuat ca o garanție esențiala a prezumției de

nevinovăție este instituirea sarcinii probei în cadrul obligațiilor organului constatator, astfel ca acesta va trebui sa facă dovada ca făptuitorul a săvârșit fapta incriminată.

Notează recurentul că cu hotărârea dată nu este de acord și solicită admiterea contestației depuse, anularea Hotărârii Judecătoriei Hâncești, (sediul Ialoveni) nr. 5r-13/2025 din 13.03.2025 prin care a fost menținut fără modificări procesul verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 423610 din 19.09.2024, emis de agentul constatator ROTARU Sergiu privind aplicarea sancțiunii contravenționale pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.85 alin.(1) Cod contravențional cu încetarea procesul contravențional în privința sa pe motivul lipseI faptei contravenționale.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de contravenientul URSU Igor, împotriva Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 5r-13/2025 din 13 martie 2025, din considerentele ce succed.

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, la data de 19.09.2024 de către agentul constatator din cadrul din cadrul IP Ialoveni, ROTARU Sergiu, a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenția prevăzută de art.85 alin.(1) Cod contravențional, în privința cet.URSU Igor, care la data de 19.09.2024 la ora 01:00 în or. Ialoveni ar fi consumat droguri fără prescripția medicului.

Prin decizia agentului constatator din cadrul IP Ialoveni, ROTARU Sergiu, adoptată la data de 19.09.2024, URSU Igor a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalent a 1500 lei.

La data de 27.01.2025 adică peste mai mult de 120 zile, contravenientul URSU Igor a depus contestație împotriva procesului verbal și a deciziei de sancționare din 19.09.2024.

În speță, Colegiul reține că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 423610 din 19 septembrie 2024 a fost întocmit în prezența făptuitorului URSU Igor, fapt ce se confirmă prin mențiunea agentului constatator și semnătura contravenientului. (f.d. 10).

În circumstanțele date, instanța de recurs reține că, URSU Igor a cunoscut despre decizia de sancționare, la data emiterii acesteia, și anume la data de 19 septembrie 2024.

Potrivit materialelor cauzei contravenționale s-a constatat că la 27.01.2025, contravenientul URSU Igor a contestat decizia de sancționare din 19 septembrie 2024, fapt ce se confirmă prin ștampila aplicată de către organul din care face parte agentul constatator.

Ca urmare a examinării contestației, instanța de fond a concluzionat asupra necesității de a respinge ca fiind tardivă contestația depusă de contravenientul URSU Igor împotriva procesului – verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 423610 din 19 septembrie 2024 emise în privința sa, în baza art.85 alin.(1) Cod contravențional.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurenta nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Astfel, potrivit art.443 alin.(13) Cod contravențional, copia procesului-verbal cu privire la contravenție se înmânează la cererea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, iar copia procesului-verbal cu privire la contravenție se expediază persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional doar în cazul absenței acestuia la momentul încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție sau examinării cauzei contravenționale.

Așadar, în ceea ce privește termenul de introducere a contestației, având în vedere faptul că procesul-verbal încheiat, instanța de judecată a constatat că a fost depusă tardiv, în aceste circumstanțe se atestă că deși contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale a fost depusă peste termenul legal de contestare, la înaintarea contestației, autorul acesteia nu a precizat modalitatea şi circumstanțele aducerii la cunoștință a actelor respective, nu a făcut dovada recepționării deciziei agentului constatator sau a circumstanțelor privind începerea executării sancțiunii, şi, respectiv, nu a prezentat careva probe pertinente şi concludente care ar justifica omiterea termenul legal de depunere a contestației, expres la art.448 alin.(1) Cod contravențional.

Cu întâietate, urmează a fi specificat că, conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. *Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447/1 alin.(8).*

Excepția de la regula dată este reglementată de legiuitor în dispoziția art.448 alin.(2) Cod contravențional, în care se indică că, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționali, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă, în condițiile art.447/1 alin.(8) Cod contravențional.

9. Prin urmare Colegiul reține că petiționarul URSU Igor, dispunea de dreptul de a ataca decizia emisă asupra cauzei contravenționale din data primirii copiei deciziei, fiind prezent la întocmirea acesteia – 19 septembrie 2024, ultimul semnând procesul verbal, recunoscând vina și invocând că i-au fost explicate drepturile, neinvocând careva obiecții și

primind copia procesului verbal cu privire la contravenție, iar termenul limită de depunere a contestației este – 04.10.2024 inclusiv, însă contestația a fost înaintată de către cet. URSU Igor la 27.01.2025 (f.d.5), adică peste mai mult de 120 zile. Or, termenul de depunere a contestației începă să curgă de la data emiterii deciziei sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă.

Transpunând aceste prevederi legale în speță, instanța de recurs menționează că termenul de 15 zile se calculează de la momentul aducerii la cunoștință a contravenientului URSU Igor a faptului încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție şi a decizie de aplicării sancțiunii contravenționale. Fiind investită cu soluționarea contestației, instanța verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea si temeinicia procesului-verbal cu privire la constatare şi sancționarea contravenției.

În acest context, Colegiul penal menționează că, la data de 19 septembrie 2024, agentul constatator, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 423610 potrivit căruia, la data de 19.09.2024 de către agentul constatator din cadrul din cadrul IP Ialoveni, ROTARU Sergiu, a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenția prevăzută de art.85 alin.(1) Cod contravențional, în privința cet.URSU Igor care la data de 19.09.2024 la ora 01:00 în or. Ialoveni ar fi consumat droguri fără prescripția medicului. Astfel, prin decizia agentului constatator, URSU Igor a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalent a 1500 lei.

Pe de altă parte se reține că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 423610 din 19 septembrie 2024 a fost întocmit în prezența făptuitorului, care l-a semnat, careva obiecții nu a invocat, recunoscând săvârșirea contravenției și acceptând sancțiunea stabilită fapt pentru ce a semna la rubrica corespunzătoare (f.d. 10).

10. Cu referire la alegațiile recurentului, precum că URSU Igor a aflat despre existența procesului verbal cu privire la contravenție la data de 15.01.2025 de la executorul judecătoresc, și din aceste motive a omis termenul de depunere a contestației, Colegiul o apreciază ca fiind pur declarativă și neveridică, or se reține că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența acestuia, fiindu-i adusă la cunoștință acuzația înaintată, drepturile și obligațiile, fapt confirmat prin semnătura contravenientului aplicată la rubricile respective din procesul verbal, prin urmare în speță URSU Igor nu poate invoca necunoașterea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție în privința acestuia în situația în care acesta a fost semnat în prezența acestuia, ultimul semnând procesul verbal, recunoscând vina și invocând că i-au fost explicate drepturile, neinvocând careva obiecții și primind copia procesului verbal cu privire la contravenție.

Instanța de recurs reiterează că, potrivit materialelor cauzei contravenționale, se atestă că, procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 423610 din 19 septembrie 2024, a fost emisă în prezența făptuitorului, și acesta cunoștea cu certitudine despre emiterea deciziei de sancționare, în astfel de circumstanțe se stabilește că contravenientul cunoștea despre emiterea unei decizii pe cauza contravențională.

Astfel, în ceea ce privește termenul de introducere a contestației, având în vedere faptul că decizia de sancționare a lui URSU Igor a fost întocmită în prezența acestuia la 19 septembrie 2024, fiind aduse la cunoștință contravenientului la aceeași dată, iar contestația

a fost introdusă la 27 ianuarie 2025**,** reieșind din cele stabilite supra instanța de judecată corect a constată că contestația contravențională este introdusă tardiv.

Sub acest aspect, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond privind respingerea ca fiind depusă peste termen contestația, or, persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională URSU Igor nu a invocat nici un motiv pertinent care a dus la omiterea termenului de declarare a contestației, precum și nici nu a prezentat careva probe pertinente în susținerea solicitării sale, or, potrivit circumstanțelor de fapt se atestă că contestația pendinte nu a fost înaintată în termen de 15 zile de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă.

Tot aici, Colegiul penal notează că, potrivit art.240 alin.(1) Cod de procedură penală, dacă persoana citată nu se află acasă, agentul înmânează citația soțului, unei rude sau oricărei persoane care locuiește cu ea ori care în mod obișnuit îi recepționează corespondența.

La caz, instanța de recurs reține că, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale a fost depusă înafara termenului de 15 zile stabilit la art.448 Cod contravențional. Mai mult, se atestă că, în conținutul contestației nu sunt oferite instanței explicații temeinice și convingătoare, precum și n-au fost prezentate probe, din care ar rezulta că întârzierea declarării contestației este motivată și, în așa mod, nu este demonstrată imposibilitatea de a declara contestația în termenul prevăzut la art.448 alin.(1) Cod contravențional, or, odată ce se constată că întârzierea termenului de declarare a contestației de către contravenient nu este determinată de motive întemeiate, rezultă că nu există temei de repunere în termen a contestației pentru a fi examinată în instanță.

11. Totodată, potrivit prevederilor art.448 alin.(4) Cod contravențional *"contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenței teritoriale, care a examinat cauza. în cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.*

Astfel legea stabilește că copia de pe procesul-verbal se înmânează persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional şi victimei *la cerere*. În cazul procesului-verbal încheiat în absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, copia de pe procesul-verbal se înmânează în modul prevăzut la art.382 alin.(6).

Prin urmare, Colegiul penal confirmă concluzia instanței de fond că, pentru a depune o contestație, persoana este obligată să respecte anumite condiții cumulative legate de fond și de formă, inclusiv în partea ce ține de termenul înaintării contestației, or, dreptul de acces la justiție nu poate fi un drept absolut, ci unul care poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, atât timp cât acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit.

Colegiul mai subliniază că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părțile participante în proces, fiind impusă

obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.

Totodată, se relevă că, termenul de recurs (de contestare) este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită exhaustiv prin lege. Termenul respectiv este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, acesta urmează a fi respins ca declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, însă, la caz, această din urmă premisă nu s-a confirmat.

Astfel, se reconfirmă concluziile primei instanțe, că contestația declarată de făptuitor este depusă peste termenul legal și aceasta nu poate fi repusă în termen, neconstatându-se că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

12. Se conchide că contestația nu se încadrează în termenul legal, fiind depusă tardiv și că motive ce a determinat omiterea termenului de atac recurentul nu se constată, iar repunerea recursului în termen, în speță, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce în accepțiunea CtEDO *(hotărârea Ghirea versus Republica Moldova)* urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului – dreptul la un proces echitabil, care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare.

Importanța soluționării chestiunii cu privire la termenul procedural în procesul de judecată derivă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În Hotărârile Popov vs Moldova din 06.02.2005 § 53; Melnic vs Moldova din 14.11.2006 § 40,41; Ciachir vs Moldova din 15.01.2008 § 45, fiind constată o violare a articolului 6 §1 din Convenție, Înalta Curte de la Strasbourg conchide că „... prin neaducerea vreo unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către părți a unui act procedural, instanțele judecătorești au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil”

Cu referire la termenul de depunere a contestației, pertinentă la caz este jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a subliniat, cu mai multe ocazii, importanța termenelor pentru certitudinea juridică, în contextul dreptului la un proces echitabil. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că rolul termenelor de prescripție este de o importanță majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, enunță preeminența dreptului ca patrimoniul comun al Statelor contractante (caua Dacia SRL versus Republica Moldova, hotărârea din 18 martie 2008, §75). Este de remarcat că art. 6 §1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile lor. În cauza Ruiz Torija versus Spania, (hotărâre din 9 decembrie 1994), curtea a constatat că omisiunea instanțelor judecătorești de a motiva refuzul de a accepta o obiecție potrivit căreia acțiunea era tardivă, a constituit o violare a acestei prevederi. Unul dintre aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului, este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele de judecată dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.

În același context, se menționează și că potrivit practicii CtEDO *(hotărârea Ponomaryov versus Ucraina)* părțile au obligația de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință și că instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat, deci, partea era obligat ca de la 19.09.2024 să întreprindă măsuri în vederea contestării în termen a deciziei agentului constatator, cu a cărei soluții nu este de acord, iar neexercitarea obligației nu poate fi interpretată în favoarea făptuitorului.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Așadar, potrivit circumstanțelor de fapt, instanța de judecată atestă că contestația nu a fost înaintată în termen de 15 zile de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447/1 alin.(8) Cod contravențional.

13. Raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanțele de drept descrise, Colegiul penal alăturat instanței de judecată conchide că făptuitorul URSU Igor a contestat decizia agentului constatator cu omiterea neîntemeiată a termenului de 15 zile de depunere a contestației, astfel încât, instanța întemeiat a respins contestația făptuitorului, ca fiind depusă în afara termenului de 15 zile prevăzut la art.448 alin.(1) Cod contravențional.

Deci, recursul contravenientei nu este argumentat și Colegiul la examinarea acestuia invocă prevederile art.470 Cod contravențional, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l). Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, argumentele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional. Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se

mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către apărare în interesele contravenientului în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de contravenientul URSU Igor, și a menține Hotărârea Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 5r-13/2025 din 13 martie 2025, fără modificări.

14. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către contravenientul URSU Igor, împotriva Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 5r-13/2025 din 13 martie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 423610 din 19 septembrie 2024, în privința lui **URSU Igor** în temeiul art.85 alin.(1) Cod contravențional, și menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Silvia CECAN**

Judecătorii **Denis BĂBĂLĂU**

Vitalie BUDECI